

מסורת אינה זקוקה לעובדות בוקר נדיר במערת אליהו בכרמל

סיבות: הם מכבדים את סנט אליאס, וכן מסורת נוצרית מספרת שמשפחתו של ישו, כלומר אמו מרים ויוסף הבעל של אמו, שברחו מבית לחם למצרים מפני חרבו של הורדוס, כאשר שבו לנצרת ישנו לילה אחד במערה הזאת, וכך היא נתקדשה גם בעיניהם.

הכתובות המטושטשות החקוקות על הקירות המחוספסים, שמיליוני ידיים ליטפו אותם, קשות לקריאה. המטפחות, הממחטות ויריעות הבוד התלויות מעל גומחת המערה מוסיפות צבעוניות רעננה וסופגות את ריח הנרות. תודו: אין מקומות רבים שבהם בני דתות שונות ואף יריבות מסתופפים יחד לתפילה. הנה לנו פינה חמה, מחממת לב.

בוודאי גם בלונדון, ברחוב בייקר B-221, אלק-ביתו של המפורסם בבלשים שרלוק הולמס, שגם הוא כמו רומיאו ויוליה יציר דמיון פורה של סופר בדיה. אז בואו נסיר מסדר היום את השאלה היה או לא היה.

המסורת מספרת שבמערה הזאת שעל כתף הכרמל, מול ומעל מוזאון ההעפלה וחיל הים שבמבוא הדרומי של חיפה, שהה אליהו הנביא לפני שיצא לשליחותו שותתת הדם לטבוח את נביאי הבעל. הארץ הקטנה שלנו זרועה אלפי קברים של צדיקים. אלפים רבים יותר פוקדים את קבריהם, אבל אליהו, שעלה לשיבה של מעלה במרכבת אש, הוא צדיק יותר משאר הצדיקים, וזו סיבה טובה להגיע למערתו, לשפוך את הלב, לבטא משאלות, לפרוק את הסלעים הלוחצים על הלב, להתפלל בכוונה רבה, להדליק נר ולקוות לטוב. אין ספק שזה עוזר, הרי ידוע שאי אפשר לרמות את כל העולם כל הזמן. כל עוד נוהרים לשם אנשים רבים, סימן שהביקור מועיל. כיסא מפואר המכונה כיסא אליהו, הניצב בכניסה, זוכה לשיבה של אנשים, ובעיקר נשים המבקשות, בעיניים עצומות מִדְבָּקוֹת, בקשות אישיות שאינן מעניינה של פינת החמה.

גם מוסלמים ודרוזים מכבדים את אל-חאדר, וגם הם באים, כמונו, על סליהם וטפס, מאותן הסיבות. לנוצרים יש כפר

בבקשה לא לבלבל את המוח עם עובדות, לא לבקש הוכחות ולא להיות קטנוניים. מסורת חזקה מעובדות. כאשר מאות אלפי בני אדם, אולי מיליונים, מרוב הדתות המאמינות באל אחד, מאמינים שבמקום שאליו הגעתי ביום חורף שטוף שמש היה אליהו/אל-חאדר/סנט אליאס/ישו - אז גם אם אי אפשר להוכיח שהוא היה שם - הוא היה שם. אליהו הוא אליהו הנביא שלנו, שבפי הערבים מכונה אל-חאדר, הירוק, כלומר הנצחי, כיוון שכידוע הוא עלה השמימה ברכב אש, מכאן שהוא לא מת ועל כן לא נקבר. בניגוד לאלפים הנוהרים להשתטח על קברי צדיקים, איש איש וסיבתו/אמונתו, יש אלפים אחרים המגיעים למקום שעל פי המסורת הוא היה בו: מערת-אליהו שעל כתף הכרמל.

נדמה לי שאני מבחין בחיך מתובל בקריצה של גלגול. אז בבקשה למחוק את החיך. הרי אלה מכם שעמדו בוורונה שבאיטליה מתחת למרפסת המפורסמת בעולם של יוליה קפולט היפה, שם עמד נרגש כאפרוח רומיאו מונטגיו וגילה לה את סוד אהבתו, ראו את המבקרים מעבירים יד מרפרפת על אלפי השמות, על מאות הלבבות מפולחי החץ החרותים/כתובים/סרוטים ומצוירים על קירות הבית. כל אלה יודעים ששום רומיאו לא שר שם סרנדה מתחת למרפסת, ושום יוליה לא חנקה דמעות התרגשות. כך קרה

